

BOYUN EĞME

• SİYASET

UYUŞTURUCU TİCARETİ YALNIZCA UYUŞTURUCU TİCARETİ Mİ?

• Uyuşturucuyla mücadele vergiyle değil, antiemperyalist duruşla, işgal ve iç savaş senaryolarına karşı kararlı bir direnişle, gericilik karşısında esaslı bir hesaplaşmayla, kontrgerillayı yaratan kirliliğe karşı topyekun mücadeleyle olabilir ancak. • Sf 4

• BANKACILIK

KUPON KESEREK YAŞAYAN PARAZİT BİR SINIF

• Banka patronları ve genel olarak patron sınıfı hem emekçilerin ücretlerini kısıyor, hem de insanca yaşamak isteyen emekçileri borçlandırarak kredilerini genişletiyor. • Sf 7

BU KIRLI DÜZEN DEĞİŞMELİ

• SAĞLIK

YOĞUN BAKIM FACIASI GELİYORUM DEMİŞ

• Son haftada iki özel hastanede yaşanan patlama ve yangınlar, “İnsanımız nerede güvende olacak?” dedirtiyor. Gaziantep'teki faciada ise fail belli: Sağlık hizmetlerinin özelleştirilmiş, parçalı, denetimsiz yapısı. • Sf 8

• SEMT EVİ

EMEKÇİLER DAYANIŞIRSA BÜYÜR DÜNYA

• Atakum Semt Evi yaklaşık bir buçuk yıldır üniversitelilerin ve emekçilerin yaşadığı mahallede kök salmaya devam ediyor. Fotomaraton da yapıyorlar, rock müzik sohbetleri de... • Sf 10

• EMEK-SERMAYE

2021'E GİRERKEN

• Kriz ve pandemi ile hatırlayacağımız 2020 yılı geride kalırken, Patronların Ensesindeyiz Ağı'nın yıl boyunca yaptıklarına bir göz atıyoruz. Birlik Sendikası'ndan da yeni yıl için bir mesaj var: Daha büyük bir aile olacağız! • Sf 12

BAĞIŞ YAP, DESTEK OL

HAYDİ UNUTMAYALIM, BİZ
GÜCÜ NEREDEN ALIRIZ?
DAYANIŞMA

Türkiye Komünist Partisi, maddi kaynaklarını üyelerinin ve dostlarının, dışından tırnağından artırdıklarıyla partiye aîdat ve bağış verenlerin katkılarıyla oluşturuyor. Türkiye Komünist Partisi'ne bağışlarınızla katkı koyabilirsiniz. Hesap numaralarımız şöyle:

T. HALK BANKASI

Kadıköy/İstanbul Şubesi

Şube kodu: 0140

Hesap no: 16000060

Türkiye Komünist Partisi IBAN:

TR960001200914000016000060

YAPI KREDİ BANKASI

Ümraniye Çarşı Şubesi

Şube kodu: 1171

Hesap no: 87854153

Türkiye Komünist Partisi IBAN:

TR490006701000000087854153

AKBANK

Bahariye Şubesi

Şube kodu: 0141

Hesap no: 0128702

Türkiye Komünist Partisi IBAN:

TR320004600141888000128702

**BOYUN
EGME**

**BOYUN EĞME
HAFTALIK SİYASİ DERGİ
İmtiyaz Sahibi:**

Gelenek Basım Yayım ve Ticaret Ltd. Şti

Sorumlu Müdür: Mesut Gülççek

Tasarım: Uğur Güç

ISSN: 2564-7385

Adres: Osmanağa Mh. Osmançık Sk. No:9/16
Kadıköy - İstanbul

Baskı: Deren Matbaacılık Ambalaj San. ve
Tic. Ltd. Şti. Beylikdüzü OSB Mah. Orkide
Cad. No: 9/Z Beylikdüzü-İstanbul

BU KARANLIK DÜZEN ÇÖKERKEN, AKLIN VE BİLİMİN EGEMEN OLDUĞU YENİ BİR DÜNYAYI KURACAĞIZ

2020'ye girerken, umuda, örgütlülüğe çağrı yapmıştık. Dost elimizi uzatıyoruz, tutun, birlikte yürüelim demiştik.

Yılın ilk aylarında patlak veren koronavirüs salgını, dokunmayı, kucaklaşmayı, birbirinin elinden tutmayı bir süreliğine engelledi. Ama gören gözler, işiten kulaklar için muazzam dersler getirdi 2020 yılı.

Kapitalizmin bütün çirkinliği, acımasızlığı, insafsızlığı ortaya döküldü. Beyaz ekran şarlatanlarının maskesi düştü. Dincilerin ipliği pazara çıktı. Düzen, işlerini yapacak kullanışlı aktörlerini, damatlarını, dayılarını birer birer tüketmekte. Patronların gemisi savrula savrula ilerlemeye çalıştıkça su alıyor.

O gemide değiliz. Ne olursa olsun, batmaya mahkûm o gemiye binmeyeceğiz. Bu yıl daha da bilindik. Bize sakin olmayı salık veren kâr şampiyonları işini, geçimini, sağlığını yitirenlerin harlı

öfkesinden korksunlar!

İnsanlık elbette bu salgını da geride bırakacak. Ancak iddia ediyoruz, yaşamını yitirenlerin sorumlusu virüs değil bu düzendir. 2020, tarihe kapitalizmin katliam yılı olarak geçmiştir.

*

Türkiye'nin en eski ve en genç partisi yüz yaşını geride bıraktı. "Bize bir zafer gerek" diyen şarkılarla girdiğimiz yüzüncü yılımız, mücadeleli beklenmedik koşullarda yürütmenin de gerekebileceğini hatırlattı bize.

2020'de yapamadığımız kutlamalarımızı, zaferimizi sakladık.

Boyun Eğme'de mücadelemizi yazmaya devam edeceğiz. Boyun eğmeyenlerin sesi 2021'de daha gür çıkacak.

Bu kurumuş düzen çatlaklarından yarılırken, aklın ve bilimin egemen olduğu yeni bir dünyayı kuracağız.

● SAMANALTI / Sait Munzur

● **KAPAK**

HEM TOPLUMU UYUT, HEM CEBİN DOLSUN

İslamcılar daha ne ister?

Uyuşturucuya karşı mücadele ancak hem bu kirli kazançtan nemalanan gericiileri hem de onları besleyen düzeni karşımıza alarak verilebilir.

Geçtiğimiz hafta uyuşturucuyla yatıp uyuşturucuyla kalktık. Önce polis ekiplerinin Van'da ele geçirdikleri uyuşturucu paketleriyle, mecliste HDP'ye sataşan Soylu'ya "Ohh Ohh" selamı göndermesine şahit olduk. Ama daha Bakan-

lık teşkilatının içinin yağları erimeden, "kara haber" duyuldu: AKP çevrelerinden eski Brüksel Büyükelçiliği Basın Müşaviri Veysel Filiz arabasının bagajında 100 kilo eroinle yakalanmaktan tutuklanmıştı. Kara haber duyuldu duyulmasına ama, bu hiç de tez olmadı.

Veysel Filiz tutuklandığında, olayın üzerinden iki hafta geçmişti. Daha doğrusu, olay iki hafta boyunca kamuoyundan gizlenmişti. Neden? Çünkü yakalanan Veysel Filiz AKP'nin çocuğuydu, AKP'ye yakınlığıyla bilinen Akit TV, Ülke TV ve TGRT ekranlarının eskimeyen yüzüydü, AKP'li Fuat Uğur'un sözleriyle "Büyükelçilik görevi sırasında AKP'nin Cemaat'e verdiği kelle"ydi.

100 KİLO EROİN Mİ DAHA AĞIR, AKP'NİN 'DOSTLUĞU' MU?

Böylesine AKP'ye yakın bir İslamcıyken, taa Avrupa'larda diaspora falan diye söylevler verirken, tut sen 100 kilo eroinle yakalan; olacak iş mi? Tam da olacak iş. Çünkü İslamcıların gerçek yüzü bu. Bakmayın her fırsatta kadınlara ahlak bekliliği yaptıklarına, kendileri ahlaksızlığın çukurunda boğulurlar. Akit yazarı Hasan Karakaya'nın nasıl öldüğünü hangimiz unuttuk? Akşamdan sabaha alkolü kötüler, yılbaşında alkol alanlara saldırırlar; ama tarikatlarda cemaatlerde kullanılan uyuşturucunun haddi hesabı yoktur. Dinci gericilikle toplumu uyuttukları yetmiyormuş gibi, bir de uyuşturucuyla uyuturlar. Üstelik bu yeni de değil; tarih, müritlerine uyuşturucu vererek istediğini yaptırarak dinci örgütlenmelerin hikayeleriyle dolu. Yanıbaşımızda,

Suriye'deki İŞİD kendi hapını kendi üreterek İslamcılar arasındaki çatayı epey yükseltti. Çok değil, birkaç yıl önce ülkemizin sınır civarlarında tonlarca captagon hapları ele geçirildi.

Ama İslamcılar için uyuşturucunun tek faydası, müritlerini uyutmak değil. Asıl uyuşturucu ticareti onlar için uyuşturucuyu vazgeçilmez kılan. Gelirlerinin büyük kısmı buna bağlı. Örneğin İŞİD'in gelirinin büyük kısmını, petrol ticareti yanında uyuşturucu ticareti oluşturuyor. Ama uzaklara gitmeye gerek yok, AKP'nin suç ortağı Gülen Cemaati'ne bakalım: 2013 yılında Fethullah Gülen'in evinin önünde toplanan kalabalık neyi protesto ediyordu? Cemaatin CIA desteğiyle Afganistan'da uyuşturucu ticareti yapmasını! Cemaat üzerine yaptığı çalışmalarla tanınan yazar Dr. Paul Williams, cemaatin gelirinin büyük oranda bu uyuşturucu ticaretinden elde edildiğini doğruluyordu. Başka türlü dünyanın dört bir yanında binlerce okul nasıl açılın, cemaat yurtları nasıl o kadar ucuz olabilsin, yardım, ikram adı altında onca gider nasıl karşılansın?

Bir noktadan sonra Gülen Cemaati veya bir başkası, inanın fark etmiyor. Bugün hala cemaatler uyuşturucu ticareti sayesinde var olmaya, bu cemaatlere üye vekiller de medisi doldurmaya devam ediyor. Hepsi

ucundan kıyasından bu kirli ağın parçası. Üstelik uyuşturucu bağımlılığın kurtulmak isteyenler, devlet tarafından doğrudan cemaat ve tarikatlara yönlendiriliyor! Bağımlı gençlerin nasıl otobüslere bindirilip Adıyaman Menzil tarikatına yönlendirildiği Medis tutanaklarına bile işlendi. Bu düğümü çözmek, uyuşturucunun da, en az onun kadar etkili dinci gericiiliğin de olmadığı bir toplum inşa etmekten geçiyor.

PEKİ CEMAATİN KASASI KIRLI DE AKP'NİN ÇOK MU TEMİZ?

Hiç de değil. Daha geçtiğimiz yıl AKP Aydın Gençlik Kolları Başkanı ve Efeler Belediye Medis Üyesi Abdülhamit Burak Aykut, arabasında uyuşturucu maddeyle yakalandı. AKP'nin kurucularından ve Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminin mimarlarından müteveffa Burhan Kuzu'dansa hafızalarda, İranlı uyuşturucu baronu Zindaştî ile çekilmiş fotoğrafları ve katıldığı bir yayında pek çok suçtan tutuklu olan Zindaştî'nin tahliyesi için hakimleri aradığını itiraf etmesi kaldı. Üstelik meselenin yalnız Burhan Kuzu'yla kalmadığı, uyuşturucu baronunun AKP'nin içindeki birçok isimle ilişkisi olduğu da hala konuşuluyor.

Bununla da bitmiyor: Uyuşturucu sevdası AKP'lilerle sınırlı kalmıyor, Erdoğan ailesinin içine kadar uzanıyor. 2010 yılında 50 kilo esrarla yakalanan Erdoğan'ın yeğeni Mehmet Erdoğan'ın "satıcı değil içici olduğunu" söyleyerek mahkemeden tahliye edilmesi hâlâ akıllarda...

Anlaşılan İslamcılar ne uyuşturucudan vazgeçebiliyor, ne de getireceği kazançtan. Uyuşturucunun halka verdiği zararsa hiç umurlarında değil, çünkü zaten tam da uyuşturulmuş bir toplum istiyorlar. Uyuşturucuya karşı mücadele verilecekse hem cemaatleri, hem de onları besleyen bu düzeni karşımıza almak gerekiyor.

Veysel Filiz'in faaliyetleri sadece yandaş kanallarda boy göstermekten veya Brüksel Büyükelçiliği Basın Müşaviri iken Cemaat'e trollük yapmaktan ibaret değil. Her ne kadar AKP-Cemaat kapışmasında AKP'den taraf olsa da, Filiz'in özünde tarikatlar ve cemaatlerle bir derdi yok. 11 Eylül'deki Akit TV yayınında "Tarikatlarda asli olan ahlaki değerlerdir" diyerek bunu kendi ağzıyla söylüyor. Bu ifadeler, Filiz'in Sosyal Uyum İçin Avrupalı Müslümanlar Girişimi sözcüsü olmasıyla birleşince tablo netleşiyor. Anlaşılan Filiz, Temmuz 2016'dan sonraki yer kapmacada, AKP'nin Avrupa'ya ve oradaki Müslümanlara uzanan kollarından biri. Katıldığı bir etkinlikte "Gazetecilerimiz olmadan diasporamız olmaz" diyen Filiz'in gazeteciliğe yaklaşımıysa, son bir haftada kendisi aleyhinde çıkan haberlere dönük aldıracağı erişim engellerinden anlaşılıyor. soL portalın ilgili haberi de, erişimi engeli getirilen haberlerden biri. Peki nasıl oluyor da arabada 100 kilo eroinle yakalanmış, üstüne tutuklanmış olmak hakkında haber yapılması için yeterli gelmiyor? Çünkü mahkemelerde "AKP'nin dostluğu" işliyor.

AMERİKANCILIK, SAVAŞ, KONTRGERİLLA, GERİCİLİK

Uyuşturucu ticareti denince akla gelenler..

Türkiye’de uyuşturucu ticaretinin ekonomik boyutunu ölçmek hayli güç. Ancak eldeki resmi raporlardan yola çıkarak belirli tahminlerde bulunabiliyoruz. Buna göre ülkenin uyuşturucu ticaretinin hacmi 150 milyar dolara dayanıyor. Bu tutar Gayri Safi Yurt İçi Hasılanın yüzde 16’sı anlamına geliyor. Ortada büyük bir rant olduğu çok açık. Bu devasa rantın kontrolünün zaman zaman kameralar önünde derdest edilen, çoğunlukla yoksulluktan bu yola bulaşmış torbacılarda olmadığı da... Suyun başını tutanlar emperyalizmle bağları güçlü, kontrgerilla yapılanmasıyla iç içe geçmiş gerici çetelerden başkası değil.

TÜRKİYE EN FAZLA UYUŞTURUCU YAKALANAN ÜLKE

Emniyet Genel Müdürlüğü, Avrupa Birliği ve Birleşmiş Milletler Uyuşturucu ve Suç Ofisi’nin 2017 yılı raporlarına göre Türkiye dünyada en fazla uyuşturucu yakalayan ülkeler listesinin başında yer alıyor. Türkiye’de her yıl yakalanan uyuşturucu miktarı, Avrupa’nın tüm ülkelerinde yakalanan toplam miktarın üzerinde. Ülke, Afganistan ve İran’da üretilen uyuşturucu maddelerin Avrupa’ya, Avrupa’da üretilen sentetik uyuşturucuların da Ortadoğu’ya transferinde en önemli geçiş noktasını oluşturuyor.

UYUŞTURUCU TİCARETİNİ BESLEYEN KİM?

Güney Amerika’daki uyuşturucu kartellerinin CIA tarafından nasıl yaratıldığı herkesin malumu; toplumsal hareketleri bastırmakla görevlendirilen kontrgerilla uyuşturucu parasıyla finanse edildi.

Türkiye’de de 1990’lı yılların iç savaş ortamında palazlandırılan ve binlerce faili meçhul cinayete, köy yakmalara, işkence ve insan kaçırma olaylarına imza atan kontrgerillanın güçlenmesi ile uyuşturucu ticaretinin yükselişi el ele yürümedi mi?

Bu kirli yükselişin tarihine bakacak olursak, aslında antikomünizmin tarihini de görmüş oluyoruz. Sınıf mücadelelerinin yükseldiği, işçi sınıfının güçlendiği her durumda patronun tetikçiliği görevini yerine getiren çetelerin Türkiye sınırları içindeki tarihine bir göz atmak bile, bugün neden

1977’de 34 kişinin yaşamını yitirdiği 1 Mayıs’ta kalabalığa Taksim Sular İdaresi üzerinden ateş açan failler hâlâ ortaya çıkarılmadı.

hâlâ işlevli olduklarını anlamaya yetiyor.

1977’de 34 kişinin yaşamını yitirdiği Kanlı 1 Mayıs’ın failleri hâlâ ortaya çıkarılmadı. 78’deki 16 Mart katliamı ise İstanbul Üniversitesinden 7 gencin öldürülmesi ve birçoğunun yaralanmasıyla sonuçlanmıştı. Yıllar sonra kontrgerillaya açılan ilk davaya da konu olacak katliamda elbette göstermelik bir cezanın dışında, başta ‘görevini yerine getirerek’ olması gereken yerde olmayan polisler olmak üzere, birçok kişi ödüllendirilmişti. Aynı yıllarda Bahçelievler’de 7 TİP’li gencin katledilmesi olayının failleri, Abdullah Çatlı ve Muhsin Yazıcıoğlu’nun da içinde olduğu katiller tutuklanmışsa da kısa süre sonra firar etmeleri sağlanmıştı.

Takip eden yıllarda da aydınlar, gazeteciler, bilim insanları faili meçhul cinayetlere kurban gitti. Köyler yakıldı, kentlerin orta yerlerinde bombalar patladı. Tüm bu olaylarda egemen sınıfların ortak tepkisi, asıl sorumlulara dikkat çekmek yerine her zaman komünizm tehdidini öne sürmek oldu. Komünizm öcüleştirilerek çeteler aklandı.

Bu kadarla sınırlı değil. Ülkedeki uyuşturucu trafiğinin artmasında emperyalizmin komşu ülke halklarına yönelik saldırılarının doğrudan payı var. ABD askerleri Afganistan’a ayak bastıktan bir yıl sonra ülkede

afyon üretimi yedi kat arttı; emperyalizm beslemesi Taliban ve ardından El Kaide, uluslararası uyuşturucu şebekesinin en güçlü unsurları arasına girdi. Bir zamanlar Birleşmiş Milletler raporlarında ‘uyuşturucusuz ülke’ olarak anılan Suriye, yine emperyalizmin beslemesi olan IŞİD’in güçlenmesiyle hızla bir uyuşturucu üssüne dönüştürüldü.

ŞAKLABANLIK DEĞİL, EMEKÇİ HALKIN MÜCADELESİ

Bugün toplumun hafızasızlığına güvenenler bu çetecilerin, komünizm düşmanlarının ölüm yıldönümlerinde tweet atma yarışına giriyor, birinciliği elden bırakmamak için uğraşıyorlar. Muhsin Yazıcıoğlu anmaları, Türkeş övgüleri havalarda uçuşuyor. Bu karanlık tabloya bakıldığında ana muhalefet partisinin genel başkanının “uyuşturucu gelirleri vergilendirilsin” demesi en hafif deyimle şaklabanlık değilse nedir? Uyuşturucuyla mücadele vergiyle değil, antiemperyalist duruşla, işgal ve iç savaş senaryolarına karşı kararlı bir direnişle, gericilik karşısında esası bir hesaplaşmayla, kontrgerillayı yaratan kirli düzene karşı topyekun mücadeleyle olabilir ancak. Bu mücadelenin biricik adresi belli: Emekçi halkın örgütlü gücü...

Bu mide daha neleri sindirecek?

Öyle bir mide ki bu, hiçbir şey hazımsızlık yapmıyor. CHP'nin son hafta gündem olan siyasi ziyaretlerini açıklamak için başka bir benzetme yapılabilir miydi, bilemiyoruz.

2014'te "Birleşe birleşe kazanacağız" sloganıyla yola çıkmış, Ekmeleddin İhsanoğlu gibi islamcı olduğunu hiç gizlemeyen bir cumhurbaşkanı adayı, bu ülkenin emekçilerine, ilericilerine Erdoğan karşısında tek seçenek olarak adeta dayatılmıştı. "Dünya görüşüne katılırsınız, katılmazsınız, ama..." diyerek. Dünya görüşü önemsizdi; çünkü söyledikleri şeydu: "Büyük uzlaşma".

Bu mide, kartlar yeniden karılınca eski rakibi Erdoğan'ın cumhurbaşkanlığı adaylığını destekleyen ve soluğu bugünün iktidar ortağı MHP'de alan Ekmeleddin İhsanoğlu'nu sindirdi. Çok zor olmadı; zira sosyal demokrasinin yeni ortağı İyi Partili ülkücülerdi. Birleşmeye devam ediyorlardı.

UZLAŞA UZLAŞA BİTİREMEDİLER

O zamanın sihirli sözcüğü uzlaşma bugün yine karşımızda. Kılıçdaroğlu, yanına İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanını ve partisinin İl Başkanı'nı alıp, Türkeş'in evine ziyarete gitti. Üstelik ziyaret, takvimlerden hiç haberleri yokmuş gibi, ülke tarihinin en kanlı olaylarından biri olan, onlarca yurttaşımızın öldürüldüğü Maraş katliamının yıldönümünde yapıldı. Faşistlerin 1980'de katlettiği gazeteci Ümit Kaftancıoğlu'nun hatırasını soyadında taşıyan İl Başkanı ise ziyareti "Uzlaşma" ile açıkladı.

Kaftancıoğlu cinayeti ve diğer tüm faşist

cinayetlerin arkasındaki iç ve dış güçler, bugün ülke yönetimini kendi aralarında paylaşmış durumda. Bizzat Kaftancıoğlu'nun oğlunun sözleriyle açıklayalım. Şöyle diyor: "Ben babamın katillerini çok fazla suçlamıyorum. Onlar ülkücü, eğitimsiz, Muhsin Yazıcıoğlu, Alparslan Türkeş, Yılma Durak gibi isimler tarafından dolduruluşa getirilmiş kimselerdi." Siyaset, siyasi meşruiyet hiçbir zaman babadan oğula, kayın-pederden geline kendiliğinden geçmez. Kaftancıoğlu soyadı da kimseye kendiliğinden bir siyasi konumlanmış yüklemiyor. İşte bugün, tüm bunlar hiç olmamış gibi Türkeş yâd ediliyor, sevgisinden, saygısından söz ediliyor. Bu mide bunu da sindiriyor!

Biz sindiremiyoruz.

DÜNYA GÖRÜŞÜ OLMADAN SİYASET OLUR MU?

Çünkü faşizmin kast ettiği, bu insanların yalnızca canı değildi. Ondan daha fazla, eşitlik ve özgürlükten, halktan yana fikirleriydi. Bugün CHP Genel Başkanı'nın önemsiz diye geçiştirdiği dünya görüşü denen şey, yurtsever aydınların nasıl bir ülke ve nasıl bir dünya sorusuna yanıtlarıydı, üretimlerinin ve mücadelelerinin kaynağıydı. Dünya görüşleriydi hedef alınan. Bugün bu görüşlerin yaşamasının, yayılmasının önündeki en büyük engellerden biri, önemsizleştirilmeleridir. Sandık hesapları

karşısında yok sayılmalarıdır. Ortada bu görüşler, bu değerler de kalmayınca, ne için uzlaşmamızı bekliyorlar? Onların üstüne basa basa söyledikleri "uzlaşma"dan anladığı boynunu bükme, sesini çıkarmamak, hesap sormamaktır. Kullandıkları bütün kavramların içi boştur. Faşizmle uzlaşmaz. Faşistlerin kapısına elde çiçek gidilmez. Faşizmle barışılmaz, barışılmaz. Ancak ve ancak mücadele edilir.

UZLAŞMA : KİMLE, NE İÇİN, NASIL?

Toplumdaki adalet duygusu, göstermelik barış ziyaretleriyle de, adalet yürüyüşü yapıp Koç Müzesi'ne ayakkabı hediye etmekle de sağlanamaz. Gerçek sorumlular hak ettikleri cezayı almadan yerleşemez. Üstelik bu yalnızca saldırganların, faillerin, suç örgütlerinin cezalandırılması meselesi de değildir. Yıllarca iç savaş yaşayan Afrika ülkesi Ruanda'daki Hutsilere karşı işlenen soykırım suçu uluslararası mahkemelerce yargılandı, peki emperyalistler eliyle barışın tesis edildiği ülkede adaletli ve hakça bir yaşamın varlığından söz edilebilir mi? Üst düzey Nazileri yargılayan Nürnberg Mahkemeleri, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra ABD'de, CIA'de önemli görevlere getirilen Nazilerin cezalandırılması için yeterli oldu mu? Kaldı ki bu örneklerde yine bir mahkeme, yargılanma, sorgulanma var. Varlığından utanır gibi kalkıp faşistlerin ayağına gitmek de nerden çıktı ey sosyal demokrasi? İnsanları bölen, gerici, milliyetçi, ırkçı düşünceler silinmedikçe, eşitlik kurulmadıkça, aslında adalet de tesis edilmiş olmayacak.

BANKACILIK:

Finans patronlarının para kazanma yöntemi

Hayat pahalılığı ve işsizlik karşısında beli bükülen, reel ücretleri düşen, sürekli olarak kazandıklarını bankaya vererek yaşayan emekçilerin kredi ve kredi kartı borçlarının silinmesi için bu yağma düzeninden beslenen parazitlerden kurtulmak zorundayız.

2008 FİNANSAL KRİZİ NASIL GELİŞMİŞTİ?

2008 yılında ABD’de başlayıp yayılan küresel finansal kriz, finans sektörünün akılcılığı ve açgözlülüğüne bir örnek olduğu kadar kapitalizmin işleyişinin doğal bir sonucu olarak görülmeli. Bu krizin öncesinde ABD’de ücretler patron sınıfının lehine uzun zaman baskı altında tutulmuştu. Hanehalkları böyle bir tabloda acil ve insani ihtiyaçlarını gidermenin bir yolu olarak artan şekilde borçlandırılmıştı. Üstelik borçlanma giderek daha kolay koşullarda gerçekleşebiliyor ve emekçiler borçlanmaya teşvik ediliyordu. Bankalar açısından borç verilebilir sermayenin giderek artışı kârlılıklarının artmasına neden oluyordu.

Bu dönemde düşük geliri milyonlarca Amerikalı ev sahibi olma umuduyla ipotekli ev piyasasının içine çekildi. Borçlandırarak kazanan ve bir yandan insanların cebindeki her bir kuruşa göz diken bir mekanizmanın sonsuza kadar işlemeyeceği açık olsa da bundan vazgeçilmesi kapitalizmde sermaye birikiminin mantığına uygun değildi. Sonuç olarak ipotekli konut piyasasında başlayan kriz sadece finansal olmaktan çıkıp diğer sektörlerle yayılmış ve bütün dünyayı etkilemiş, milyonlarca emekçi işsizlik ve yoksulluğa mahkûm edilmişti. Krize çözüm olarak finans patronlarının bir aygıtına dönüşmüş devlet kamu kaynaklarını “batmak için çok büyük” sermaye kuruluşlarına aktarmış ve fatura emekçilere kesilmişti. Piyasa düzeninin dayattığı bu kaçınılmaz işleyiş mali tekellerin kazandıkları yüksek kâr oranlarından vazgeçmemesiyle göstere göstere geldi, fakat tekellerin borçlarının kamuya yıkılarak emekçilerin evlerine, emekliliklerine el koyulmasıyla, işlerini kaybetmesiyle sonuçlandı. Bu akılcı rantiyeciliğe son vermek, yağma düzeninden kurtulmak gerekiyor.

düşmüştü. Sonuçta bankaların açgözlülükle kredi kullandığı doğalgaz çevrim santrallerinde ise kapasite kullanımı 2017’de yüzde 70.6 iken 2019’da yüzde 19.7’ye gerilemişti.

DIŞA BAĞIMLILIK ARTTI

Türkiye’de bankacılık aynı zamanda uluslararası finans sermayesine ülkeyi sunma ve birlikte ülkeyi soyma anlamına gelmektedir. Son yirmi yılda borçlanma olanaklarının artmasıyla toplam mali kaynakların yarıdan fazlasını yurtdışından gelen krediler oluşturdu.

Uluslararası sermaye Türkiye ekonomisini finanse ederken sektör ya da kuruluş seçimlerini yaptı, bankacılık faaliyetlerini kendi çıkarlarına göre belirledi. İngiltere, Almanya ya da Hollanda bankaları, Dünya Bankası, Avrupa Yatırım Bankası gibi kuruluşlar “piyasa yapıcı” rolleriyle istedikleri sektöre yatırım yaptılar. “Yerli” banka patronları ise onlarla işbirliği halinde ülkenin kaynaklarının yağmalanmasına, emekçilerin ürettikleri değerlerin ülke dışına aktarılmasına aracılık edip milyarlar kazandılar.

TKP geçtiğimiz hafta “Bütün banka ve finans kurumları devletleştirilmelidir” açıklaması yaparak dışa bağımlılığa, rantiyeciliğe ve banka emekçilerin üzerine yıkılan iş yüküne dikkat çekti. Bu hafta bu parazit sermaye sınıfına yakından bakacağız.

Bankacılık finans patronları açısından özetle paradan para kazanma yöntemidir. Finans patronlarına muazzam paralar kazandıran bankacılık sistemi kapitalist dünyada emekçiler için zor zamanlarında onların tepelerine binip çalışıp kazandıklarını sömüren tefecilik anlamına gelir. Finans patronları yaptıkları faaliyeti yatırımlar için kredi sunarak finansman yaratma ya da ülkenin gelişimine katkı diyerek süslemeyi tercih ederler. Halbuki “yerli” parabalaları Koç, Sabancı, Şahenk’in ya da Katarlı, Dubaili, İngiliz, Hollandalı milyarderlerin ülkemizde kamu hizmeti verdikleri açık.

ÜRETMEYEN KAZANMAK

Peki Türkiye’de bankacılık gerçekte ne işe yarar? Ülkemizde ve dünyada soyut ve somut tüm değeri emekçiler üretir. Emekçilerin ürettiğine patronlar kapitalizmde el koyar ve emekçiye işe tekrar gelip sömürülebilmesi için bir miktar da ücret öder. Çoğunluğu bir finans bacağına da sahip büyük sermaye gruplarını yöneten banka patronları ise hem ülkede bu üretim sonucu oluşan ve büyük çoğunlukla hanehalkında değil patronlarda biriken kaynağı, hem de ülke dışından krediler yoluyla elde edilen sermaye-

yi, elde ettiğinden yüksek bir oranda faizle satıp herhangi bir üretici faaliyette bulunmadan para kazanırlar. Bunu “ülke ekonomisine katkı, dara düşen emekçinin, küçük esnafın, çiftçinin dostu” diye pazarlarlarken kârlarının önemli bir kısmını oluşturan komisyonlar ya da “hizmet bedelleri”nden ise bahsetmezler.

Bu faaliyet aynı zamanda ülkede üretim için kullanılacak değeri ve tasarrufları çarçur etme ya da kendi çıkarlarına göre üretim ve tedarik zinciri inşa etme anlamına gelir. Çünkü finans tekelleri ülkenin hangi sektörünün gelişmesi, nasıl bir planlama doğrultusunda yatırım yapılması gerektiği, finansmanın halkın çıkarları için nasıl kullanılabileceğini gözetmezler. Mühim olan banka patronunun cebinin şişmesi, bankanın kasasına kısa vadede en çok paranın gireceği yolun bulunmasıdır. Türkiye’de bankalar ülke kaynaklarının verimsizce kullanılmasına ön ayak oldular. Halkın olması gereken kaynakların özelleştirilmesini fonladılar, yer geldiğinde borçlarına karşılık bu şirketlere el koydular ya da patronların borçlarının kamulaştırılmasına aracılık ettiler.

ENERJİDE ÖZELLEŞTİRME SÜRECİNDE BANKALAR

Örneğin 2002-2019’da arasında kullanılan uzun vadeli kredilerin yüzde 10’u enerjinin özelleştirilmesine kaynak olarak verilmiş, devletin enerji patronlarına sunduğu tarife garantilerine rağmen oluşan batık milyarlarca lirayı bulmuş ve bu krediler batık durumuna

DÜŞMANIMIZI İYİ TANIYALIM

Kupon keserek yaşayan parazit bir sınıf

Banka patronları ve genel olarak patron sınıfı hem emekçilerin ücretlerini kısıyor, hem de insanca yaşamak isteyen emekçileri borçlandırarak kredilerini genişletiyor.

Finans ka pital, Lenin'in tabiriyle kupon keserek yaşayan parazit bir sınıf olarak mali tekeller, yüksek getiri arayışındadır. Bu arayışta öncelikli hedeflerinden biri de bireysel tüketicilerdir. Dünyada ve Türkiye'de bireysel kredilere kredi portföyünde büyük ağırlık veren pek çok banka bulunuyor. Finans patronlarıyla çoğunlukla aynı kişiler olan reel sektör patronları bir yandan ücretleri baskılayıp sömürüyü arttırırken bir yandan da krediye ve kredi kartına erişimi arttırmaya ve kolaylaştırmaya çalışıyor. Emekçiler böyle bir ortamda tüketim ihtiyaçlarını daha fazla borçlanarak karşılamak durumuyla karşı karşıya kalmıştır. Borçlanma her ne kadar emekçilerin gelecek gelirlerinin ipotek altına alınması anlamına gelse de, kısa vade için borçlanmak acil ihtiyaçlarını gidermek durumundaki emekçiler için rahatlama yaratır. Zaten ihtiyaç kredisi ve kredi kartı kullanımına bakıldığında düşük gelirlilerde yoğunlaştığı açıkça görülüyor.

KREDİ KARTLARINI YOKSULLAR KULLANIYOR

Türkiye'de istatistikler hanehalkı borçlanmasındaki astronomik artışa işaret ediyor. Hanehalkının tasarruf oranları AKP'li yıllarda gerilemiştir ve paralel olarak bu açığı kapatmak için borçlanma artmıştır. Kalkınma Bakanlığı'nın son kalkınma planı için hazırladığı 2008 - 2013 yılları arasında kapsayan istatistiklerine göre

ülke nüfusunun en düşük gelir grubundan başlayarak yüzde 60'ı negatif tasarruf oranlarına sahiptir. Bir diğer deyişle eline geçeni biriktirememekte, artan bir hızda borçlanarak hayatını devam ettirmektedir. Aynı raporda Türkiye'de borçlulukta gelir gruplarına göre belirgin bir farklılaşma olduğuna da dikkat çekilmektedir. Hanehalkı harcamalarının detayları için TÜİK'in 2019 yılı araştırmasının sonuçlarına bakıldığında toplam harcamalar içinde gıdanın payının arttığı, barınma, gıda ve ulaştırmanın toplam harcamaların yüzde 60'ını aştığı görülmektedir. En düşük gelire sahip yüzde 20'lik dilimde ise kira, gıda ve ulaştırmanın payı TÜİK istatistiklerine göre bile yüzde 70'in üzerine çıkmış

görünüyor. Bankalararası Kart Merkezi'nden derlenen veriler Temmuz 2020'de kredi kartı harcamalarının yaklaşık yüzde 30'unun market ve gıda alışverişine ayrıldığını ve geçtiğimiz seneye göre toplam harcamalarda yüzde 3'e yakın bir artış görüldüğünü gösteriyor. Özetle, nereden bakarsak bakalım, ihtiyaç kredisi ve kredi kartı kullanımının gelirleri azalan ve istihdam güvencesizliği artan emekçiler için giderek ücreti ikame etmek için kullanılmaya başlandığını gösteriyor.

EN AZ ÜÇ BUÇUK MİLYON BORÇLU

2020 Temmuz rakamlarına göre son bir yılda ihtiyaç kredisi kullananların sayısında artış yüzde 200'ü aşmıştır. Borcunu ödemiş ve borcu

devam etmekte olan kişi sayısı Türkiye Bankalar Birliği verilerine göre Ocak 2016 - Ekim 2020 arasında yaklaşık 2.5 milyondan 3.5 milyon insana çıkmış durumdadır. Merkez Bankası verilerine göre Türkiye'de yurttaşlar yaklaşık 800 milyar lira tüketici kredisi, 100 milyar lira da kredi kartı borçlusu. Banka patronları ve genel olarak patron sınıfı hem emekçilerin ücretlerini kısmakta, hem insanca yaşamak isteyen emekçilerin ücretlerini borçlanarak ikame etmesi ve sattıkları ürünleri talep etmeleri için kredileri genişletmekte. Hayat pahalılığı ve işsizlikten beli bükülen, reel ücretleri düşen, sürekli olarak kazandıklarını bankaya vererek yaşayan emekçilerin kredi ve kredi kartı borçlarının silinmesi için bu yağma düzenden beslenen parazitlerden kurtulmak zorundayız.

YOĞUN BAKIMDA PATLAMA

Geliyorum diyen facia

Abdulkadir Konukoğlu

SANKO AİLESİNİ TANIYALIM

Özel Sani Konukoğlu Hastanesi'nin kurulduğu 1996 yılından itibaren Sanko Holding olarak faaliyetlerini sürdüren Konukoğlu ailesi, sağlıktan eğitime, tekstilden hizmete, enerjiden inşaat sektörüne kadar birçok alanda faaliyet yürütüyor. Özelleştirme ihaleleri ile birçok devlet kurumunu satın alan şirket 2019 yılını %16.3 büyüme ve 9.3 Milyar TL ciro ile kapatmıştı.

Milyonlarca yurttaşımızın iş bulamadığı, işsiz kaldığı 2020 yılında içinde bulunduğu şatafat ve zenginliği Sanko Holding Yönetim Kurulu Başkanı Adil Konukoğlu Temmuz ayında verdiği bir röportajda şöyle ifade ediyor: "Dünya dursa 2020'yi atlatırız." 2020 yılında Konukoğlu ailesi ve Sanko Holding için dünya durmamış olabilir ama, 2021 yılında emekçilerin mücadelesi ile dünyalarının bu kadar hızlı dönmeyeceğini söyleyebiliriz.

Son haftada iki özel hastanede yaşanan patlama ve yangınlar, "İnsanımız nerede güvende olacak?" dedirtiyor. Gaziantep'teki faciada ise fail belli: Sağlık hizmetlerinin özelleştirilmiş, parçalı, denetimsiz yapısı.

Önceki cumartesi gününe Gaziantep'ten gelen acı bir haber ile başladık. Bir hastanenin yoğun bakım ünitesinde patlama olmuş, yurttaşlarımız can vermişti. Kimi basın yayın organları ve siyasiler olayı hastane ismi vermeksizin "Gaziantep'te özel bir hastanede" diye duyurdu. Hastanenin sahipleri o kadar müstesna kişilerdi ki, isimlerini paylaşmak bile "özel" bir durum sayılmaktaydı. Oysa biz biliyoruz, patlamanın yaşandığı özel hastanenin adı belli: Sanko Üniversitesi Sani Konukoğlu Uygulama ve Araştırma Hastanesi.

Hastanede sabaha karşı "yüksek akış nazal oksijen terapi" cihazı kaynaklı çıkan yangın ve patlamada 20 kişilik Covid-19

yoğun bakım servisinde tedavisine devam edilen 19 yurttaşımızdan 7'si yangın ve patlamanın etkisi ile olay yerinde, bir yurttaşımız hasta sevki sırasında, dört yurttaşımız ise patlama sonrasında sevk edildikleri hastanelerde yaşamını yitirdi.

Sanko Üniversitesi Hastanesi ve devlet yetkilileri tarafından yapılan açıklamada, yangını kontrol altına almak ve serviste yatan hastaların tahliyesi için çaba sarf eden doktor, sağlık personeli ve güvenlik görevlilerinden 51 emekçinin yangından etkilendiği ifade edildi.

BİR GÜN ÖNCE İLETİLEN "GENEL" YAZI

Sağlık Bakanlığı Kamu Hastaneleri Genel Müdürlüğü tarafından Gaziantep'te

Sani Konukoğlu Uygulama ve Araştırma Hastanesi Covid-19 yoğun bakım servisinde çıkan yangında 12 kişi yaşamını yitirdi.

yaşanan patlamadan bir gün önce 81 İl Valiliğine gönderilen yazıda, Covid-19 pandemisi ile hastanelerde artan yoğun bakım yükü nedeni ile kullanımı daha da yaygınlaşan “Yüksek Akış Nazal Oksijen Terapi Sistemi” cihazlarına bağlı yangın ihbarlarının geldiğine dönük bilgi veriliyor.

Söz konusu yazıda Covid-19 pandemisi nedeni ile iş yükü daha da artan sağlık personeline dair “personel değişim sıklığından kaynaklı kullanım eğitimi yönünden eksik kalmış olan kullanıcılara verilen eğitimlerin, cihazın kullanım kılavuzunda belirtilen hususlar özelinde tekrarlanması” önerisi getirilerek, eğitimin yeterli olmaması durumunda tedarikçi firma ile online veya yerinden eğitimin verilmesi talep edilmiş.

Aynı yazıda yangının çıkma nedeni aslında ayrıntıları ile verilerle şöyle deniliyor: “Haznenin tam oturmaması durumunda, ısıtıcı tablanın alt bölümünün sıvı izolasyonunun tam sağlanamamasından kaynaklanabilecek sıvı teması ile kıvılcım oluşabilir ve oksijen akışı sebebiyle parlama ve yangına sebebiyet verebilir.” Yani patlama aslında geliyor demiş. Fakat böyle ciddi sonuçları olabilecek bir olayı Bakanlık genel bir yazı ile duyurmayı, eğitimi de tedarikçi firmaların lütfuna bırakmayı tercih etmiş! Maske takmayı bireysel inisiyatif bırakarak mantığın devamı, oksijen cihazı eğitimi de firmaya bırakmak oluyor...

İYİ (!) TAKTİK: ŞÜPHEYİ SAĞLIKÇILARA YÖNELTMEK

Patlamanın hemen ardından fatura ise salgın günlerinde cansiperane çalışan sağlık emekçilerine çıkartılıyor. Gece nöbetinden çıkan ve daha olayın şokunu atlatamayan on kadar sağlık emekçisi, bilgisine başvurulmak üzere veya görgü tanığı olarak değil, doğrudan “şüpheli” olarak ifade vermek üzere karakola götürülüyor. Emekçiler gece geç saatlere

SAĞLIK KÂR KAPISI OLMAKTAN ÇIKARILSIN ERKEN MÜDAHALE DEĞİL, İHMAL VAR

Yaşanılan felaket sonrası Türkiye Komünist Partisi Gaziantep İl Örgütü tarafından kamuoyuyla bir basın açıklaması paylaşıldı.

“Sanko Holding’e ait Sanko Üniversite Hastanesi Covid-19 servisinde oksijen tüpü kaynaklı olduğu belirtilen yangın ve patlamada 9 yurttaşımızı kaybetmenin üzüntüsünü ve öfkesini hissediyoruz. Yaşamını kaybeden 9 yurttaşımıza ve sevenlerine baş sağlığı diliyoruz, patlamadan etkilenen sağlık personeli ve Covid-19 servislerinde

tedavisine devam edilen yurttaşlarımıza geçmiş olsun dilekelerimizi iletiyoruz.” denen açıklamada “Sağlığımızı enerjiden, inşaata, AVM’den tekstil sektörüne kadar faaliyet yürüten patronların vicdanına teslim etmemek için, başta özel hastaneler olmak üzere, sağlık alanında faaliyet yürüten, ilaç, teknoloji, medikal cihazların üretimi alanlarında faaliyet yürüten tüm şirketler **DEVLETLEŞTİRİLEREK** tüm hizmetler **ÜCRETSİZ** bir şekilde sağlanmalıdır.” çağrısında bulunuldu.

kadar karakolda tutuluyor.

TÜM SAĞLIK HİZMETLERİ DEVLETLEŞTİRİLMELİDİR

Bu olayda eğer bir şüpheli aranıyorsa kime bakılması gerektiği belli: Şüpheli, kamusal olan sağlık hizmetlerini patronların kâr hırsına bırakan yetkililerdir. Sağlık emekçilerine “mobbing” uygulayan, onları itibarsızlaştırmaya çalışan devlet erkidir. Bu kadar ciddi sonuçları olabilecek

bir olayı tedarikçi firma ile çözmeye çalışan müteahhit mantığıdır. Başka facialara tanık olmamak, yaşamlarımızı patronların kâr hırsına bırakmamak için Türkiye Komünist Partisi’nin sözüne bir kez daha güç verelim: “Başta özel hastaneler olmak üzere sağlığın koruyucu, tedavi edici ve destek hizmetlerini de içeren tüm basamakları; sağlık eğitimi; ilaç, teknoloji ve bilgi üretimi tamamen devletleştirilmeli ve ücretsiz hale getirilmelidir.”

FELAKET PATLAMAYLA BİTMİYOR PARA YOKSA SEVK YOK!

Sokağa çıkma yasağının olduğu gün gerçekleşen patlama sonrası Covid-19 servisinde tedavi gören yurttaşların yakınları, hastaların çevre hastanelere sevki sırasında patronlar ile başa bırakıldı.

Tepkisini sosyal medya üzerinden dile getiren bir hasta yakını “Sanko’daki patlama sonrası Covid servisinde tedavi gören babamı NCR hastanesine sevk etmişler. Yatış için günlük

1000 TL + diğer giderlerin 3 günlük ücreti olan 3000 TL’yi NAKİT almadan yatış yapmıyorlar.” ifadelerini kullandı.

İKİ BİN TL NAKİT, ÜSTELİK MAKBUZSUZ

Hasta yakını daha sonraki paylaşımında sağlık hizmetine erişebilmek için iki bin lira ücret ödediğini, ödeme karşılığı makbuz talebine ise

olumsuz cevap verildiğini ifade etti.

Yurttaşın sosyal medya mesajına Gaziantep Valiliği Özel Kalem Müdürü tarafından cevap verildi. Söz konusu cevapta istenilen ücret bilgisi yalanlanmazken, “konu ile ilgilenildiği” ifade edildi. Covid-19 salgının en başından beri ücret almaksızın tek bir işlem yapmayan özel hastaneler, Gaziantep’te yaşanan patlama sonrası dahi ellerini ovuşturarak müşteri bekliyor.

— **SEMTEVİ** FOTOMARATONDAN ROCK MÜZİK SOHBETLERİNE

EMEKÇİLER DAYANIŞIRSA BÜYÜR DÜNYA

Atakum Semt Evi yaklaşık bir buçuk yıldır üniversitelilerin ve emekçilerin yaşadığı mahallede kök salmaya devam ediyor. Kültür sanat faaliyetlerinin merkezi haline gelen Atakum Semt Evi'ni Atakum'da yaşayan sanat emekçilerine ve komünistlere sorduk.

Samsun'un ilk semt evini Atakum'da açtınız. Atakum'u Samsun'un diğer ilçelerinden ayıran bir yanı var mıydı sizin için?

Cemil: Atakum ilçesi, Samsun'un önemli ve büyümeye devam eden ilçelerinden biri olarak şehrin emekçi nüfusunun önemli bir kısmının yerleşim yeri. İlçede bulunan Ondokuz Mayıs

Üniversitesi, şehrin genç nüfusunun da ağırlıklı olarak Atakum'a yerleşmesine vesile olmuştur. İlçenin bu sosyal yapısı nedeniyle semt evi daha geniş çaplı bir kitleye hitap edebilir diye düşündük.

Semt Evi'ni ne zaman açtınız? Ne gibi hedefleriniz vardı?

Cemil: Semt evimiz yaklaşık bir buçuk yıl önce faaliyetlerine başladı. Bu süre

boyunca, bulunduğu mahallenin daha aydınlık bir çehre kazanması adına birçok etkinliğe ev sahipliği yaptı. Sosyalleşme alanının kafe ve bar kültürüyle sınırlı tutulduğu yerelitte bizler semt evimizin bulunduğu Cumhuriyet Mahallesi'nde yaşayan emekçi kesimlerin kültürel ve sanatsal faaliyetler ile bütünleşmesini görev edindik. Semt evinde yaptığımız etkinliklerin konu ve içerik seçimini pandemi koşullarında sağlığı hiçe sayılarak çalıştırılan emekçilerin ihtiyaçları doğrultusunda düzenledik.

Bu bilinçle halen hem mahallelinin hem de sanatçı dostlarımızın katkısı ile birtakım atöyelere devam edebiliyoruz.

SAĞATÇILARIN DESTEĞİ İLE ATÖLYELER YAPILYOR

Nedir bu atölyeler? Neler yapıyorsunuz?

Burcu: Atakum Semt Evi'nde sanat emekçilerinin desteği ile birçok atölye gerçekleştiriliyor. Benim için atölyeler iş hayatının dışında, nefes alma alanı yaratması açısından çok verimli oldu. Düzenli olarak yaptığımız için ilk aklıma gelenlerden biri fotoğrafçılık atölyesi. Sürekliliği de olan bu atölyede teknik düzeyde verilen bilginin yanı sıra yapılan fotomaraton gezileri ile de özellikle genç nüfus için bir sosyalleşme alanı oluşturup birlikte üretmenin değerini vurgulamaya çalıştık. Yine bu anlamda dört oturumla düzenlediğimiz rock müzik sohbetleri, özellikle yoz müzik kültüründen sıyrılmak isteyen gençlerde ilgi uyandırdı.

İrfan: Düzenli olarak katıldığım satranç atölyesinden bahsedebiliriz. Bu atölye ile hem çocukların hem de yetişkinlerin zekâ sporları ile tanışmasına öncülük ettik. Etmeye de devam edeceğiz. Üniversitelerin kapalı olması ile birlikte hizmet sektöründe çalışmak zorunda kalan gençlerin ev iş arasında mekik dokumasının da önüne geçen bir faaliyet alanı oldu satranç atölyemiz.

Ferdi: Tiyatro eğitmeni dostlarımızla

İKTİDAR ÜZERİMİZE NE KADAR GELİRSE BİZ DE O KADAR ÖRGÜTLÜ OLACAĞIZ

Yakın zamanda bir de Kadın Dayanışma Komitesi kuruldu...

Özge: Atakum Kadın Dayanışma Komitesi yakın bir zamanda kuruluşunu ilan etti. Gerek ev yaşantısında gerek iş hayatında bir dizi sorunla baş başa bırakılan emekçi kadınlarımızın özellikle pandemi döneminde keskinleşen ağır koşullarını masaya yatırarak mahalledeki emekçi kadınlarla dayanışmayı örgütledi. Kadın cinayetleri, tacizler, tecavüzler çok yoğun... Bu iktidar kadın sorununu çözemez, öyle bir niyetleri de yok zaten... Birkaç ay önce gündeme gelen "İstanbul Sözleşmesi'nden çıkılsın" gündemi bir örnektir. Kadınlar, haklarını mücadele ederek kazandılar. Biz de Kadın Dayanışma Komiteleri'nde bunu yapmak istiyoruz. Pandemiyle birlikte kadınların sorunları daha da arttı. Aile sağlığı, çocukların eğitimi, yaşlıların bakımıyla kadınlar daha çok eve kapanmak zorunda kaldı.

Devlet tarafından ise bunu önleyici herhangi bir adım atılmıyor. Buna rağmen kadınlar hayatın her alanında mücadele vermeye, dayanışmaya devam ediyor.

Kadınlar örgütleniyorlar ve örgütlendikçe kazanıyorlar.

Bizler Atakum'da aynı sorunları yaşayan kadınlar olarak bir araya geldik. Günümüzde siyasi iktidar ve düzen üstümüze ne kadar gelirse bizler de o kadar örgütlenmeye devam edeceğiz.

Şimdiye kadar komite ile birlikte neler yaptınız?

Özge: Atakum'da Kadın Dayanışma Komitesi olarak şimdiye dek iki defa toplandık. Bu toplantılarda ağırlıklı olarak "Neler yapabiliriz?" ve "Nasıl mücadele etmeliyiz?" başlıklarını tartıştık. Aynı zamanda mahallemizdeki kadınlara nefes alma imkanı sağlayan atölye ve etkinliklerde yer alarak düzenin bize dayattığı rollerden sıyrıldık. Her gün biraz daha örgütlenen Atakum Kadın Dayanışma Komitesi olarak mahallemizdeki kadınların sorunlarına kolektif çözümler üretmeye çalıştık. Çalışmalarımıza mahalledeki kadınların verdiği destek ile bu mahallede kadın dayanışmasını daha çok büyütme hedef edindik.

başlattığımız yetişkinler için drama atölyesi mahalle halkının dramaya ve sanata olan ilgisini artırdı ve yoğun ilgi gördü.

Zaten pandemi öncesinde de AKP Türkiye'sinde çaresizliğe terk edilen kültür-sanat emekçilerinin yoğun olarak faaliyet yürüttüğü semt evimiz, pandemi sürecinde bu alandaki emekçilerin büyük ölçüde işsiz kalması ile onların birer

dayanışma ve örgütlenme yeri haline gelmiştir.

Pandemi öncesinde kurulan tiyatro topluluğumuzdan bahsetmeden geçemeyiz elbette. Pandemi öncesi oyun ve oyuncu seçimi yapılan, prova çalışmalarına yeni koşullara göre devam eden Atakum Semt Evi Tiyatro Topluluğu sahnede sergileyeceği tiyatro oyununa hazırlanmaktadır.

FINANS EMEKÇİLERİ İNSANCA YAŞAM KOŞULLARI İSTİYOR

Şubelerden çağrı merkezlerine, genel müdürlüklerden sahaya iki yüz bin banka emekçisi devamlı işten atılma korkusuyla, düşük ücretlerle, uzun mesai saatleri ve sistematik baskı altında çalışıyor.

TKP geçtiğimiz haftalarda içinden çıkılmaz bir hale gelen salgın yönetimine ve yönetilemez hale gelen ülke ekonomisine müdahale çağrısı yaptı. Sağlık, eğitim, enerji, inşaat gibi farklı sektörlerde arka arkaya gelen devletleştirme taleplerine finans alanında devletleştirme çağrısı eklendi. Finans-ta devletleştirme çağrısının banka sektöründe çalışan emekçiler için ne anlama geldiğini, devletleştirmenin neden gerekli olduğunu Banka Emekçileri Dayanışma Ağı'na sorduk.

FINANS EMEKÇİLERİ ASGARI ÜCRETİN ALTINDA ÜCRETLE ÇALIŞIYOR

Ülkemizde şubelerden çağrı merkezlerine, saha satışından genel müdürlüklere ya da finans teknolojisi çalışanlarına kadar 200 bine yakın banka emekçisi bulunuyor. Türkiye ekonomisinde artan finansallaşma, finansın ekonomide kapsadığı yerin artışı banka emekçilerinin sayısını giderek arttırmıştı. Ülke ekonomisi hepsi aynı zamanda birer banka bacağına sahip olan Koç, Sabancı gibi grupların uluslararası sermayeyle işbirliği içinde halka ait olması gereken değerleri yağmalamasına ve yabancı sermayenin belirleyiciliğine teslim olurken, ülkemiz aynı zamanda patronlar için bir ucuz emek cenneti haline geldi. Kuralsızlaşan, güvencesizleşen emek koşullarından banka ve finans emekçileri de nasibini aldı. Banka emekçileri toplu işten çıkarmalar, as-

gari ücretin altına düşen ücretler, mobbing kaynaklı ölümlerle anılmaya başladı. Banka patronları örgütsüzleşen ya da sarı sendikalara mahkum olan banka emekçilerini devamlı işten atılma korkusu altında, düşük ücretlerle, uzun mesai saatleri ve sistematik baskı altında çalışmaya mahkum etti ve isyan noktasına getirdi. Patronların Ensesindeyiz Ağı çevresinde emekçiler işte tam bu isyan noktasında bir araya gelip Banka Emekçileri Dayanışma Ağı'nı oluşturdular.

FINANS PATRONLARININ KİRLİ MİSYONLARINI EN İYİ BANKA EMEKÇİLERİ BİLİYOR

Banka finans iş kolu uluslararası sermayenin ağırlığını giderek arttırdığı, Katar, Dubai, İngiliz, Hollanda sermayesinin üşüştüğü kadar, Koç, Sabancı, İş Bankası gibi tekellerin borusunun öttüğü bir sektör. Bu finans tekelleri için çalışan emekçiler de tıpkı yağma ettikleri ülke ekonomisi gibi sömürebildikleri için önemli. Banka emekçileri

ise patronların arka bahçesi olarak gördüğü bu iş yerlerinde mobbing ve sistematik taciz olmadan, adil ücretlerle ve iş güvencesi-ne sahip bir şekilde çalışma istegindeler.

Banka emekçileri bir geçim kaynağı olarak patronların pis işlerini yapmaktan ve onlarla aynı gemideymiş gibi görülmekten ne kadar mutsuzsa, finans patronlarının ülkede üstlendiği misyonunun da o kadar farkında. Türkiye'de doğrudan bir değer üretme de sermaye birikimi açısından kimi işlevlere sahip olan bankaların ülke ekonomisinin kaynaklarını planlama açısından kritik bir yeri var. Banka emekçilerinin insanca çalışabileceği iş koşullarının oluşması Bankacılık faaliyetinin planlamanın bir unsuru

olarak sermayenin ihtiyaçları için değil, halkın çıkarları doğrultusunda çalışmasının sağlanmasıyla mümkün. Yani bankaları banka patronu parazitlerden kurtarmakla, devletleştirmeye mümkün...

BANKALAR DEVLETLEŞTİRİLMELİDİR

Bankaların devletleştirilmesi hem banka emekçilerini geçinmek için mecburiyetten üstlenmek zorunda oldukları pis ve boş işlerden kurtaracak hem de üretken olmayan ve patronların akıldışı düzenine hizmet eden işlerdeki çalışmayı azaltmış olacak. Devletleştirme sayesinde banka emekçileri eğitimlerini, sahip oldukları yetenekleri ülke ekonomisinin kaynaklarının planlanması ve halkın çıkarları için kullanabilecek. Sadece iş yerlerinde rantiyelerin cebini doldurmak için yaptıkları anlamsız işlerden kurtulmakla kalmayacaklar, işten ne zaman atılacağına hesabını yapmadan insanca yaşayan birer emekçiye dönüşecekler. Mücadelemiz o günler için.

PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ AĞI 2021'E GÜÇLENEREK GİRİYOR

2020 yılı tüm dünyada emekçilerin pek de hatırlamak istemeyeceği bir yıl olarak geçiyor. Pandemi, deprem ve süre gelen ekonomik kriz, bu yıl emekçiler üzerinde ağır bir etki bıraktı. Ülkede binlerce işçi bir yandan geçim derdi diğer yandan virüs tehdidi altında çalıştırıldı. Bu ülkenin zenginliğini sömüren küçük bir azınlık patronla, tüm bu zenginlikleri var eden işçiler arasındaki eşitsizlik iyice görünür oldu. Salgın koşullarında patronlar, korunaklı alanlarında lüks içerisinde yaşarken, işçiler her gün ölümlerle burun buruna çalışmak zorunda kaldı.

İşçiler maaşlarını, tazminatlarını, fazla mesailerini alamadığında Patronların Ensesindeyiz (PE) Ağı'na ulaştı. İşyerinde alınmayan iş güvenliğini,

esnek ve uzun çalışma koşullarını PE Ağı'na bildirdi. Şantiyelerde verilen sağlıksız yemekleri, sağlıksız kamp alanlarını PE Ağı'na ulaşarak ihbar etti. Binlerce işçi PE Ağı'na ulaşarak yaşadıkları sorunlara karşı birlikte mücadele etti.

PE Ağı, işçilerin patronlara karşı mücadelesinde çeşitli biçimlerde işçileri temsil etti. PE Ağı'nın avukatları, bu süreçte işçileri temsil edenlerden biriyse, diğeri işyeri komiteleriydi. PE avukatları, patronların hukukçu ordusuna karşılık işçilerin hukukçu yoldaşları oldu. Kurulan işyeri komiteleri ile bir yandan

KAFE BAR EMEKÇİLERİ SGK ÖNÜNDE EYLEM YAPTI

Yeni kısıtlamalarla beraber yalnızca sömürü düzeninin ürettiği "olağan" eşitsizliklere karşı değil, iktidarın patronlar için yarattığı ücretsiz izin dayatması gibi uygulamalara karşı da mücadele eden kafe bar emekçileri geçtiğimiz hafta İstanbul ve Ankara'daki SGK İl Müdürlükleri önünde basın açıklaması yaptı.

Patronların Ensesindeyiz Kafe Bar Emekçileri Dayanışma Ağı, sektörde çalışan emekçilere geçinebilecekleri bir maddi destek sağlanması, ücretsiz izni derhal kaldırılması, sigortasız çalışmanın son bulması ve hâlâ açık olan işyerlerinde salgına karşı önlemler alınması gibi talepleri içeren dilekçelerini SGK'ya ilettiler.

Emekçiler İstanbul Fındıklı'da taleplerini dile getirirken Ankara'da engelleme ile karşılaştı. Ankara Valiliği en asgari talepleri için dahi mücadele etmek zorunda kalan işçilere baskı ve zor yoluyla engel olmaya çalıştı. Ankara SGK İl Müdürlüğü önünde bir araya gelen kafe bar çalışanlarının basın açıklamasına hiçbir yasal zemine dayanmaksızın, pandemi bahanesiyle izin vermeyen bir valilik kararı gösterildi. Buna rağmen seslerini duyurmaya çalışan emekçiler açıklamalarını Nazım Hikmet Kültür Merkezi'nde gerçekleştirdiler ve dilekçelerini SGK'ya ilettiler.

ANKARA VALİLİĞİ PATRONSEVERLİĞE SON VERSİN

Patronların Ensesindeyiz Ağı, konuyla ilgili yaptığı "Ankara Valiliği Patronseverliğe ve Keyfi Yasaklamalara Son Vermelidir" başlıklı açıklamasında şu ifadelerle yer verdi:

"Bugün basın açıklamasını takip etmek için SGK önüne gelen ulusal basından muhabirler de bu baskıdan nasibini almış, muhabirlerin emekçilerle görüşmeleri zor kullanılarak engellenmiştir. Bütün bu uygulamaların hukuksuz olduğunu, asıl amaçlarının işsizliğe, yoksulluğa, çaresizliğe mahkum etmeye çalıştıkları emekçileri sindirmek, susturmak olduğunu ve emekçilerin yan yana gelmesinden neden korktuklarını gayet iyi biliyoruz. Ankara Valiliği patronseverlikten, emekçi düşmanlığından, Ankaralıları yasal haklarından mahrum etmekten, baskıyla, güç gösterisiyle emekçileri sindirebileceğini düşünmekten bir an önce vazgeçmelidir. Asıl yasaklanması gereken ücretsiz izin, geçici işsizlik gibi patronsever uygulamalardır."

SALGIN DAYANIŞMA VE HABERLEŞME AĞLARI HASTANELERDEN BİLDİRİYOR

Salgın döneminde sağlık emekçilerinin yaşadığı sorunlar, sağlık emekçileri arasında dayanışmaya duyulan ihtiyacı olağan dönemlere göre katlayarak arttırdı. Sağlık emekçileri arasında bir dayanışma örgütlenmesi için öncelikle iş yaşantısında yalnızlaştırılmış sağlık emekçilerinin birbirlerinden haberdar olması gerektiği fikriyle ortaya çıkan salgın dayanışma ve haberleşme ağları hastanelerde yola koyuldu.

İlk ortaya çıkan örneklerde hızlıca sağlık emekçilerinin buldukları yerelliklerde yaşadıkları sorunları kendi ağızlarından gündeme taşımaya çalışan dayanışma ağları, bu sorunlardan hareketle taleplerini de ortaklaştırmaya çalışıyor. Böylece yalnızca dayanışma ve haberleşme işlevleri ile sınırlı kalmayıp sağlık emekçilerinin örgütlendiği bir mücadele aracı olma yolunda da ilerliyor.

Geçtiğimiz haftalarda kurulan Dokuz Eylül Üniversitesi Hastanesi Salgın Dayanışma ve Haberleşme Ağı, yaptığı açıklamayla hastanedeki sorunlara işaret etmiş ve hastanede çalışan emekçileri örgütlü mücadeleye çağırmıştı. Yine geçtiğimiz günlerde İstanbul'da bir ve Adana'da iki hastanede dayanışma ağı kuruluşu ilan edildi. Yüzlerce kişinin çalıştığı büyük iş yerleri olan hastaneler, emek ve sağlık hakkı mücadelesi için büyük bir potansiyel taşıyor.

patron karşısında işçiyi temsil ederken, diğer yandan işyeri önünde mücadeleyi yükselttiler.

İşçiler tüm bu yaşadıkları hak gasplarına karşı dayanışmanın, birlikte mücadele etmenin tek doğru yol olduğunu gördü. Yalnız olmak yerine işyerinde veya aynı sektörde çalışan işçi kardeşleriyle dayanışmanın önemini anladılar. Sömürücülere karşı birlikte mücadele etmenin onları daha güçlü kıldığını öğrendiler.

Patronların Ensesindeyiz Ağı'yla işçiler, çalıştıkları işyerinde veya sektörde birçok dayanışma ağı ve işyeri komitesi kurdu. Sağlık emekçileri, sanayi işçileri, yazılımcılar, inşaat işçileri, özel okul

öğretmenleri, tekstil emekçileri, plaza-ofis emekçileri, kafe-bar emekçileri, otel emekçileri, kültür-sanat emekçileri Patronların Ensesindeyiz bünyesinde kurdukları dayanışma ağlarında bir araya geldiler ve kazandılar.

Patronların Ensesindeyiz Ağı, iki yıllık mücadele birikimi ve kurulan dayanışma ağları ile Birlik Sendikası'nı kurdu. PE'nin özellikle hizmet sektöründe yarattığı birikime yaslanarak kurulan Birlik Sendikası, şimdi özel okul öğretmenleri ile, AVM emekçileriyle örgütlenmeye devam ediyor.

Patronların Ensesindeyiz Ağı ikinci yılını dolduralı birkaç ay oldu.

Bu süre zarfında PE, patronların korkulu rüyası haline gelirken, işçilerin örgütlenme aracı oldu. Patronların Ensesindeyiz Ağı, patron fırsatçılığına karşı işçilerin örgütlülüğünü büyüterek 2021'e giriyor.

BİRLİK SENDİKASI'NDAN MESAJ VAR! 2021'E GİRERKEN...

Öncelikle Birlik Sendikası'na bu girişimi için teşekkür etmek istiyorum. Dört senedir bu meslekteyim ve özel okullarda çalıştım. Çalıştığım bu süre zarfında insanlık onurumun, özgüvenimin sürekli zedelenmekte olduğunu fark ettim. Dahası, eğitimsiz insanların kurduğu hiyerarşi içinde sürekli ezildiğimi ve bu nedenlerden ötürü mesleğimden soğumaya başladığımı fark ettim. Yönetimde sorunlar olduğu gibi çalışma şartları ve ücret bakımından da sıkıntılar yaşadığıma ve bir insan olarak, bir öğretmen olarak bunu hak etmediğime kanaat getirip sendikaya başvurdum. Sendikalı olmak benim için bu keyfi ve hukuksuz düzene son vermenin yegâne umududur.

Pandemi, okullarda sürekli bahane ediliyor. Öğrenci kayıtları arttığında ücretlerimiz artmazken, öğrenciler

kayıt sildiriyor bahanesiyle maaşlarımız geç yatırılıyor. Kimi okullarda da hiç yatırılmıyor. Hiçbir öğretmen okulun ortağı değil. Kayıt sildirilmeler bir öğretmeni ilgilendiren bir durum değildir ki çoğu kurum öğretmenlerinin maaşını beş öğrenciden çıkarabilecek düzeydeyken nedense her seferinde maaşlarımızı alamamakla tehdit ediyoruz. Üstelik online eğitimde de aynı çabayı gösteriyoruz. Çalıştırıyoruz ve her toplantıda kayıt sildirme olmasa bile varmış gibi gösteriliyor. Öğretmenlerin yan gelip yattığını da vurgulamaktan geri kalmıyorlar. Yeni yılda resmi olmayan yollardan öğretmenleri okula getirmenin sinyallerini veriyorlar. Bu duruma karşı biz eğitilmiş insanlar susmamalıyız. Ne olarsa olsun; bu haksız hukuksuz ve keyfi uygulamalara karşı sessiz kalınmama-

lı ve çekinmeden sendikalı olmalıyız. Örgütlü mücadele tek çaremiz.

Zor bir yıl geçirdik. Maaşlarımız yatacak mı yatmayacak mı korkusuyla uykularımızdan olduk. Güveneceğimiz hiç kimse yok korkusuna kapıldık. Öğretmenlerin bile kraldan çok kralcı olduğunu gördük. Artık buna bir son vermenin zamanının geldiğini düşünüyorum. İnsanca yaşamımızı sürdürebileceğimiz bir ücret ve her adımda ne yaptığımızın takibinin yapılmadığı rahat bir çalışma ortamına sahip olmak hepimizin dileği. Bu yıldan beklentim tüm emekçilerin birlik olması ve bu hak gasplarına karşı güçlü bir şekilde durabilmesi. Hepimiz bilmeliyiz ki hak aramanın en güçlü yanı örgütlenmekten geçer.

Özel okul öğretmeni Damla

Merhaba! Ben Madame Coco çalışanıyım ve Birlik Sendikası üyesiyim. 2021'den öncelikli beklentim sağlıklı geçireceğimiz bir yıl olması. Bir diğer beklentim ise insanca ve değer gördüğümüzü hissettiğimiz bir ortamda çalışmak. Birlik Sendikası'nın da haklarımızın savunucusu olmaya devam edeceğine ve her zaman yanımızda olacağına inanıyorum. Hep birlikte daha güzel günleri kuracağımızı düşünüyorum. Birlik Sendikası'nda bir araya gelirse, birlikte olursak, inanıyorum ki bir şeyleri değiştirebiliriz.

Bu vesileyle yeni yılın herkese güzellikler getirmesini diliyorum.

Madame Coco emekçisi Nazlı

Bu sene önceki yıllara göre yeni yılın gelmesini daha çok bekliyoruz. Sanki yaşadığımız sıkıntılar yetmez gibi bir de virüsle mücadelede yalnız bırakıldık. Ben bir AVM çalışanı olarak yazın havalandırmasız, maskenin baskısıyla, Taksim gibi mozaik bir yerde sağlığım endişesiyle çalışmak zorunda kaldım. Tıpkı diğer AVM çalışanları, sektör çalışanları arkadaşlarım gibi... Yalnızca sağlığımızın yerinde olduğuna şükretmemizi beklediler. Biz emekçiler daha sıkı kenetlenip taleplerimizi daha net arzu edersek kazanabiliriz. Bizler sendikamızda örgütlenerek yeni işyerlerinde, yeni AVM'lerde çalışanlara ulaşarak daha da büyüyüp herkesin haklarını savunan bir aile olacağız. 2021'e sendikalı bir AVM çalışanı olarak umutla bakıyorum.

Demirören AVM çalışanı
Cahit Kara

Boyun Eğme umutlu ve aydınlık bir yeni yıl diler..

BİR YILBAŞI ÖYKÜSÜ

Yeni bir yılı karşılamaya hazırlandığımız bugünlerde sizleri "Bir Yılbaşı Öyküsü"nü içine çekmek istedik, bize unutturulmaya çalışılanları hatırlamak için.

Birçoğumuz için gelenek oldu her yeni yılı karşılarlarken bu kitabı okumak. Henüz okumamış olanlar varsa da yeni yılı mutlaka bu kitapla karşılamalarını öneririz.

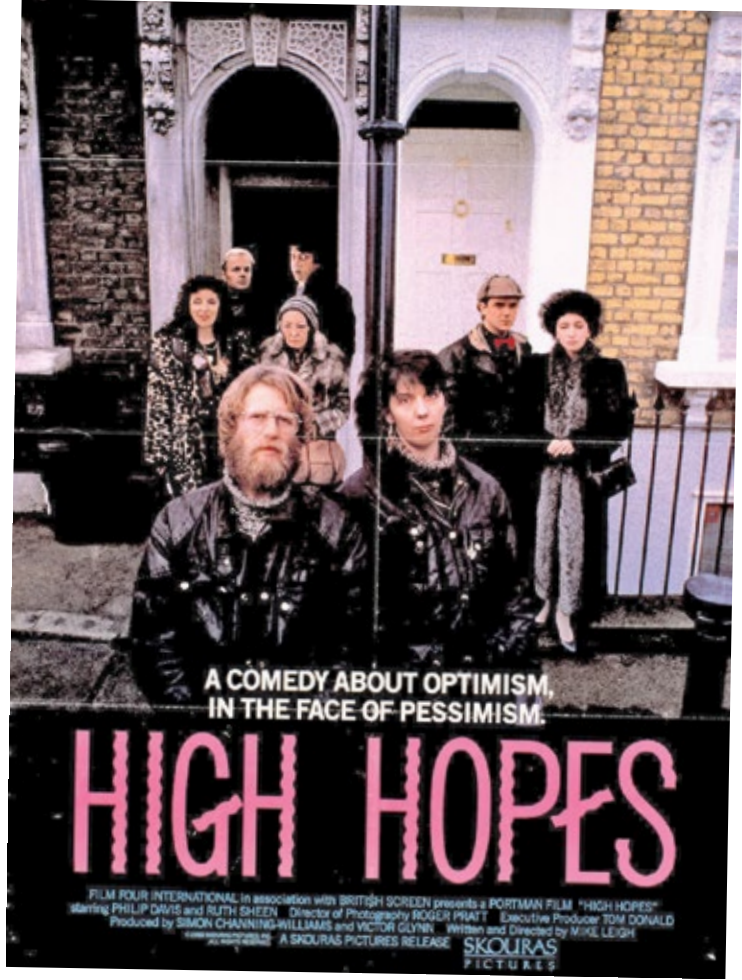
Başka bir zamanda, başka bir evrende geçen kitabımızın başkahramanı kıtanın güneş görmeyen bir bölümüne ışık götürmek için bilimsel bir çalışma yürüten yetenekli ama kişisel hırslarının kurbanı olmuş genç bir bilim insanı.

Değer verdiği tek eşyası senede bir kez ayarlanması gereken bir saat olan esrarengiz iş arkadaşı, doğum gününde kahramanımıza verilmek üzere bir notla birlikte bu saati de bırakır ve ortadan kaybolur.

"Yaşam yalnız bir kez yaşamak için verilmiştir... En değerli şeyi yakalayabilmeli insan. O ne altın ne de çul parçasıdır. Şu anda üzerinde milyonlarca insanın yaşadığı karanlık kıtayı hiç aklından çıkar-mamalısın." yazılıdır notta.

Bu farkındalık kahramanımızı ölüme götürecek bir hastalığı da birlikte getirecektir. Ölümünden kurtulmanın yolu ise onu takip eden baykuşu görmesidir. Öykü boyunca hiç emin olamaz baykuşu gördüğünden. İmgelerle dolu bu öyküde baykuş bize bir şeyleri hatırlatmaya çalışıyor belli ki, biz de kahramanımızla birlikte birçok gerçeği yeniden hatırlıyoruz bu kısacık öyküde.

Emeğin değersizleştiği, bencilliğin kural olduğu safsataları arasında, yaşamı anlamlı kılanın insanlığın ortak mücadelesi için çalışmak olduğunu hatırlatıyoruz. İnsanlığı içine düştüğü bu karanlıktan kurtaracak olan biziz. Bu mücadeleyi yükselttiğimiz, karanlığı ardımızda bıraktığımız bir yıl olsun.

BÜYÜK UMUTLAR

İngiliz yönetmen Mike Leigh'in 1988 yılında çektiği, ilk filmlerinden biri olan 'High Hopes' merkezine emekçi genç bir çifti alıyor. Mike Leigh'in alışlageldiği üzere küçük aile hikayelerinden yola çıkarak büyük toplumsal meseleleri anlatma hâli Büyük Umutlar filminde de karşımıza çıkıyor.

Thatcher dönemi İngilteresinde geçen film, moto kurye olarak çalışan Cyril, sevgilisi Shirley, Cyril'in yaşlı annesi ve zengin bir adamla evlenmiş ablasını konu ediniyor. Film, basit görünen bu aile hikayesi etrafında dolanarak, geçtiği dönem itibarıyla İngiltere'de yaşanan köklü sosyoekonomik değişim sürecini olağanüstü bir şekilde resmediyor. Bir taraftan Sovyetler Birliği'nin çözülüşünün gerçekleştiği yıllarda, İngiltere'de işçi sınıfının elinden temel hakların birer birer alınması, serbest piyasanın ülkede geldiği nokta, sendikal mücadelenin durumu, insani ilişkilerin yozlaşması gibi pek çok konuya Leigh, mizahı da ustalıkla kullandığı anlatımıyla incelikli bir şekilde değiniyor.

Filmi değerli yapan bir diğer unsur ise Leigh'in hikayede ana karakterlerin tarafında olmasına rağmen, onları fe-tişleştirmeyerek, toplumsal yozlaşmanın geldiği noktadan muaf tutmaması oluyor.

Emekçiler açısından durumun her geçen gün daha kötüye gittiği bir tabloda, onurlu kalmaya devam edenleri anlatan film, yeni bir yıla girerken umutlarımızı tazelemek için güzel bir seçenek.

SAVUNMA SANAYİSİ İLE İLİŞKİLİ TÜM KURULUŞLAR DEVLETLEŞTİRİLMELİDİR

Emperyalizm alt edilmeden halkımızın kendini ve ülkemizi savunma ihtiyacı son bulmayacak. Piyasanın egemenliği altında silahlanma, uluslararası silah tekellerinin astronomik kârlar elde etmesi ve emperyalizmin saldırganlığına hizmet etmekten başka bir şeye yaramıyor. Bu nedenle;

1- Savunma sektörünün emperyalist saldırganlığın bir parçası, sermayenin yayılmacı eğilimlerinin icra aracı olmaktan çıkarılması için,

2- Emperyalizmin çıkarlarını savunan, işçilere ve geniş halk kesimlerine düşman bir terör örgütü olan NATO'ya bağımlılıktan kurtulabilmek için,

3- Ülke kaynaklarının, uluslararası silah tekelleri ve yerli ortaklarının kasalarına akması için,

4- Türkiye'nin bağımsızlık ve egemenliğini esas alan bir

savunma politikasının hayata geçirilebilmesi için,

5- Tüm ülkelerin ve dünya halklarının egemenlik ve bağımsızlığını ilke olarak savunan bir dış politikanın hayata geçirilebilmesi için,

6- Savunma sanayisini patronlara teşvik adı altında doğrudan ve dolaylı olarak sermaye aktarımının bir aracı olmaktan çıkarmak için,

7- Silah üretim ve satışını, kendisine yeni pazarlar arayan, bunun için zor kullanan, bölge ülkelere düşmanlık saçan patronların elinden almak, gerçekten ülkenin savunma ihtiyacını karşılamak üzere gerçekleştirmek için,

8- Yıllardır büyük kaynaklar aktararak var edilen kamu işletmelerinin tasfiyesine, patronların ülkenin kaynak ve teknoloji birikimini kendi çıkarları için kullanmasına engel olmak için,

9- Savunma sanayisinde her geçen gün payını artıran özel sektörün, ithalata dayalı silah ticareti ile büyümesi sonucu teknolojiye artan dışa bağımlılığı durdurmak için,

10- Savunma sektöründe çalışan nitelikli iş gücüne sahip emekçilerin kötüleşen özlük haklarını savunmak, iş güvencesini sağlamak için,

Savunma sanayisi ile ilişkili tüm kuruluşlar devletleştirilmelidir.

Savunma sanayisi devletleştirilmeli, ülke savunmasının dışa bağımlılığı tamamen ortadan kaldırılmalı, silah üretimi bir ticari faaliyet olmaktan çıkarılmalı, saldırganlığı değil ülkenin savunulmasını gözeterek şekilde savunma sanayisi üretimi merkezi olarak planlanmalıdır.

“ EGEMEN, BAĞIMSIZ, TÜM DÜNYA HALKLARI İLE BARIŞI GÖZETEN BİR TÜRKİYE ANCAK EMEKÇİ HALKIN ÇIKARLARINI TEMSİL EDEN KAMUCU BİR SAVUNMA POLİTİKASI İLE MÜMKÜNDÜR. ”

TÜRKİYE
KOMÜNİST
PARTİSİ